

Sygn. akt XI W 1431/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Smulewicz

Protokolant: Karolina Kowalczyk

W obecności oskarżyciela publicznego, w jego imieniu M. W.

z wniosku Komendanta Rejonowego W. (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2016 roku, 14 grudnia 2016 roku, 18 stycznia 2017 roku i 30 marca 2017 roku w W.

sprawy **A. O.**

córki K. i T. z domu J.

urodzonej dnia (...) w W.

obwinionej o to, że:

w dniu 17.12.2015 r. około godz. 18:45 w W. przy ulicy (...), chcąc wywołać niepotrzebną czynność, wezwała bezpodstawnie na interwencję Policję,

tj. o wykroczenie z art. 66 § 1 kw;

orzeka

I. obwinioną **A. O.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, iż koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 1431/16

UZASADNIENIE

A. O. została obwiniona o to, że w dniu 17.12.2015 r. około godz. 18:45 w W. przy ulicy (...), chcąc wywołać niepotrzebną czynność, wezwała bezpodstawnie na interwencję Policję, tj. o wykroczenie z art. 66 § 1 kw.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. O. jest współwłaścicielem i mieszkańcem lokalu nr (...) w budynku przy ul. (...) w W., należącym do Wspólnoty Mieszkaniowej (...). Zarządcą oraz administratorem tej wspólnoty jest S. P. (1). Pomędzy obwinioną a S. P. (1) istnieje wieloletni konflikt, który dotyczy relacji z obszaru wspólnoty mieszkaniowej. Swoje sprawy lokatorsko – mieszkaniowe, członkowie wspólnoty załatwiają, poprzez umówienie się z zarządcą nieruchomości S. P. (1) i wcześniejszy kontakt telefoniczny z nim, lub pod podanym przez niego adresem (informacje te są wywieszone w gablocie na terenie nieruchomości (...)). Do spotkania dochodzi, następnie najczęściej na podwórku lub w sklepie

(...), którego właścicielem jest ww. zarządca i znajdującym w wynajętym lokalu użytkowym przy ulicy (...) w W.. Udostępnianie dokumentów Wspólnoty przez S. P. (1) następuje, natomiast poprzez uprzednie wskazanie na piśmie dokładnych dokumentów, których potrzebuje osoba zainteresowana.

W dniu 17 grudnia 2015 r. około godz. 14:00 korzystając z numeru alarmowego A. O. zgłosiła potrzebę interwencji Policji w sklepie (...). Na miejsce przyjechał patrol Policji w osobach funkcjonariuszy M. B. (1) oraz J. B.. Zgłaszająca potrzebę interwencji uzasadniła tym, iż syn administratora T. P. nie chce udzielić jej informacji odnośnie tego, kiedy obecny w sklepie (...) będzie administrator wspólnoty S. P. (1).

W trakcie interwencji rozpytano A. O. oraz T. P. i przekazano informację, kiedy zarządca będzie obecny w sklepie.

Około godz. 18:00 korzystając z numeru alarmowego A. O. ponownie zgłosiła potrzebę interwencji. Na miejscu zjawili się patrol Policji w osobach funkcjonariuszy R. T. oraz M. B. (2). Zgłaszająca wskazała, na bezprawność informacji wywieszanej na sklepie (...), wymieniając ją z imienia i nazwiska, a dotyczącej formy kontaktowania się jej z zarządcą Wspólnoty Mieszkaniowej (...). Interwencja zakończyła się przeprowadzeniem rozmowy z ze zgłaszającą oraz S. P. (1).

Około godz. 18:45 A. O., ponownie zadzwoniła na numer alarmowy, zgłaszając potrzebę interwencji. Na miejsce zgłoszenia, ul. (...) przybyli funkcjonariusze Policji J. G. oraz K. G. (1). Na miejscu oczekiwała A. O. wraz z inną osobą nagrywającą przebieg interwencji, która oświadczyła, że właściciel sklepu (...), będący jednocześnie administratorem wyprasza ją ze sklepu i nie pozwala jej stać na schodach, które miały być również jej własnością. A. O. twierdziła ponadto, że chce tylko wyjaśnić wysokość długu w administracji. Funkcjonariusze po wejściu do ww. sklepu zastali S. P. (1), który twierdził, iż nie prowadzi w sklepie działalności administracyjnej i stwierdził, że A. O. utrudnia mu swoim zachowaniem prowadzenie sklepu, gdyż odstrasza klientów. Na witrynie sklepu umieszczona była kartka, na której znajdowała się informacja, iż administrator nie załatwia w sklepie spraw wspólnotowych z dopiskiem, że dotyczy to również Pani A. O.. Policja oceniła, iż spór pomiędzy A. O. a S. P. (1) nie należy do kompetencji Policji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień obwinionej złożonych w toku postępowania sądowego (k. 64-65, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 7 listopada 2016 r.); zeznań świadka K. G. (1) złożonych w toku postępowania sądowego (k. 65-66, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 7 listopada 2016 r.); zeznań świadka S. P. (1) złożonych w toku w toku czynności wyjaśniających oraz postępowania sądowego (k. 6, 128, 171 - 173 zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 14 grudnia 2016 roku oraz 18 stycznia 2017 r.), zeznań świadka J. B. złożonych w toku postępowania sądowego (k. 173-174, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 18 stycznia 2017 r.), zeznań świadka J. G. złożonych w toku postępowania sądowego (k. 174, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 18 stycznia 2017 r.), zeznań świadka M. B. (1) złożonych w toku postępowania sądowego (k. 242-243, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 30 marca 2017 r.), zeznań świadka R. T. złożonych w toku postępowania sądowego (k. 243, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 30 marca 2017 r.), zeznań świadka M. B. (2) złożonych w toku postępowania sądowego (k. 243, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 30 marca 2017 r.), zeznań świadka B. K. złożonych w toku postępowania sądowego (k. 244, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 30 marca 2017 r.), zeznań świadka K. Ł. złożonych w toku postępowania sądowego (k. 244, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 30 marca 2017 r.) zeznań świadka K. G. (2) złożonych w toku postępowania sądowego (k. 245, zapis audiowizualny przebiegu rozprawy z dn. 30 marca 2017 r.), notatki urzędowej (k. 1), informacji z KRK (k. 2), pisma obwinionej (k. 22), kopii pozwu (k. 23-24), dokumentów przesłanych przez S. P. (1) dot. wspólnoty (k. 77-86), informacji z KRP (k. 145-146), kserokopii wyroków wraz z uzasadnieniami oraz kopiami pism z (...) W. (k. 160-169), pism nadesłanych przez obwinioną (k. 197-228), informacji z (...) (k. 237).

Obwiniona A. O., zarówno przesłuchana w toku postępowania wyjaśniającego jak i w trakcie przewodu sądowego nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W swoich wyjaśnieniach koncentrowała się przede wszystkim na opisanie, konfliktu i jego wątków, jaki istnieje pomiędzy nią a zarządcą Wspólnoty Mieszkaniowej - S. P. (1). Szczegółowo wskazała również swoje zastrzeżenia do pracy funkcjonariuszy Policji biorących udział w interwencjach przez nią inicjowanych. Twierdziła, że użyta wobec niej została siła fizyczna. Odnosząc się do zarzucanego jej czynu obwiniona zanegowała swoje sprawstwo, wskazując, że stroną agresywną i atakującą był S. P. (1), zaś jej

postawa ograniczała się do obrony i informowania Policji o zajściach. Obwiniona twierdziła, że zachodziła do sklepu administratora Wspólnoty Mieszkaniowej, celem otrzymania dokumentów wspólnotowych. Wskazała również, iż w przedmiotowym dniu na witrynie sklepowej wywieszona była kartka, na której znajdowała się informacja dotycząca tego, iż obwiniona nie jest obsługiwana przez zarządcę nieruchomości S. P. (2). Obwiniona twierdziła, że wezwała patrol Policji, ażeby usunął tę kartkę oraz aby zmusić S. P. (1) do przekazania jej dokumentów Wspólnoty Mieszkaniowej.

Sąd obdarzył przymiotem wiarygodności wyjaśnienia obwinionej w części w jakiej wskazała ona na istniejący między nią a S. P. (1) konflikt, podłoże tego konfliktu oraz to, że inicjowała ona szereg interwencji Policji w związku z tym konfliktem, również tego objętego wnioskiem o ukaranie. Okoliczności te znalazły potwierdzenie w materiale dowodowym, w szczególności w pozostałych osobowych środkach dowodowych przeprowadzonych w toku przewodu sądowego.

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom obwinionej w tej części, w której twierdziła, iż doszło do naruszenia jej nietykalności przez funkcjonariuszy Policji. Wyjaśnienia te nie znajdują potwierdzenia w pozostałym uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w tym również w dalszych wyjaśnieniach obwinionej.

Sąd obdarzył w całości, walorem wiarygodności zeznania S. P. (1). Wziąć przy tym należało pod uwagę, że jest on stroną konfliktu, jaki trwa od dłuższego czasu między nim a A. O.. Wszechstronna analiza jego zeznań, dokonana zwłaszcza przy uwzględnieniu pozostałego materiału dowodowego doprowadziła do wniosku, że konflikt z obwinioną nie wpłynął na obiektywizm świadka i zdarzenia przez niego relacjonowane były zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Świadek, zarówno na etapie czynności wyjaśniających, jak i zeznając bezpośrednio przed Sądem, zeznawał w sposób rzeczowy, drobiazgowy i logiczny. Przedstawiał tło konfliktu z obwinioną oraz okoliczności, w jakich doszło do interwencji w dniu 17 grudnia 2015 roku. Relacje wyżej wymienionego znalazły również potwierdzenie w zeznaniach świadków – policjantów, którzy uczestniczyli w tych interwencjach. Pewne rozbieżności, jakie zaistniały pomiędzy zeznaniami S. P. (1) składanymi w toku czynności wyjaśniających a tymi składanymi w toku przewodu sądowego, nie miały wpływu na stanowisko Sądu, co do wiarygodności omawianego dowodu, zwłaszcza przy uwzględnieniu ogólnej liczby interwencji, jakie miały miejsce z udziałem świadka i obwinionej oraz znacznego upływu czasu między datą zdarzeń a datą czynności procesowej przesłuchania w trakcie rozprawy głównej.

W toku postępowania, z uwagi na treść zarzutu stawianego obwinionej, szczególne znaczenie miały dowody z zeznań świadków – funkcjonariuszy Policji. Zeznania te były spójne i logiczne. Dostrzegalna była wzajemna korelacja poszczególnych zeznań, z zeznaniami pozostałych funkcjonariuszy, jak i resztą materiału dowodowego, w szczególności zeznaniami S. P. (1), ale także z wyjaśnieniami obwinionej. Świadkowie, jako funkcjonariusze publiczni pozyskali informacje, które przedstawili w swych zeznaniach w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. Z uwagi na wykonywany zawód osoby te mają świadomość, jaki wpływ na tok postępowania sądowego wywierają ich zeznania, nadto ewentualnej odpowiedzialności, jaka wiąże się ze świadomym składaniem zeznań nieprawdziwych. W tym miejscu należy podkreślić, że Sąd nie dostrzegł żadnych okoliczności, które potwierdzałyby stanowisko obwinionej, sugerujące brak obiektywizmu, bądź też naruszenie nietykalności cielesnej obwinionej przez interweniujących policjantów. Przeciwnie, z materiału zebranego w sprawie wynika, że interwencje te przeprowadzane były w sposób prawidłowy, zgodny z obowiązującymi przepisami oraz uwzględniający okoliczności każdego zdarzenia, jak i ogólny kontekst konfliktu występującego między obwinioną a administratorem nieruchomości (...). Świadkowie nie pamiętali wszystkich okoliczności mających miejsce w trakcie ich interwencji, jednakże było to usprawiedliwione znacznym upływem czasu między datą interwencji a datą czynności procesowej przesłuchania w trakcie rozprawy głównej oraz ilością interwencji podejmowanych wobec obwinionej oraz S. P. (1).

Sąd obdarzył walorem wiarygodności zeznania świadków B. K., K. G. (2) oraz K. Ł.. Świadkowie, będący członkami Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w sposób spójny i logiczny przedstawili sposób komunikowania się administratora nieruchomości S. P. (1) z pozostałymi członkami wspólnoty. W sposób bezstronny opisali procedury udostępniania dokumentów Wspólnoty Mieszkaniowej, nie odnosząc się przy tym do konfliktu pomiędzy obwinioną a ww. administratorem.

Sąd dał wiarę dowodom ujawnionym na rozprawie bez ich odczytywania w trybie art. 76 § 1 kpw. Dokumenty te zostały bowiem sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione do tego osoby i instytucje, a ich treść nie została zakwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wykazał w ocenie Sądu, iż obwiniona A. O. w dniu 17.12.2015 r. około godz. 18:45 w W. przy ulicy (...), chcąc wywołać niepotrzebną czynność, wezwała bezpodstawnie na interwencję Policję, a zatem należy stwierdzić iż nie popełniła wykroczenia z art. 66 § 1 kw.

Powyższy przepis stanowi, że podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 1500 zł, kto, chcąc wywołać niepotrzebną czynność, fałszywą informacją lub w inny sposób, wprowadza w błąd instytucję użyteczności publicznej albo organ ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia.

W ocenie Sądu czyn, którego popełnienie zarzucono obwinionej nie wypełnia wszystkich ustawowych znamion przedmiotowego wykroczenia.

Z treści przytoczonego przepisu w pierwszej kolejności wynika, iż zarzucanego obwinionej czynu można dopuścić się tylko umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Świadczy o tym użyte w powyższym przepisie sformułowanie „kto, chcąc wywołać”. Sprawca ma zatem świadomość, że czynność jest zbędna, ale jego wolą jest, aby spowodować jej podjęcie (Jankowski, Wojciech. Art. 66. W: Kodeks wykroczeń. Komentarz, wyd. II. LEX, 2013). Ponadto w doktrynie wskazuje się, że sprawca chcący wywołać niepotrzebną czynność kieruje się przy tym złą wolą (Bojarski, Tadeusz. Art. 66. W: Kodeks wykroczeń. Komentarz, wyd. V. Wolters Kluwer, 2015). Po drugie chęć wywołania niepotrzebnej czynności opiera się na „fałszywej informacji” lub „innym sposobie”, przy czym „informacja fałszywa” to informacja nieprawdziwa, oszukańcza, nieszczerza, czy niepotwierdzona. I wreszcie po trzecie, użyte w dyspozycji określenie „wprowadzenie w błąd” to spowodowanie u powiadamianego przedstawiciela m.in. organu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego takiego wrażenia, przeświadczenia, z którego wynikałaby konieczność podjęcia kompetentnych działań, takich jak przy rzeczywiście zaistniałym zdarzeniu (op.cit.).

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie obwiniona nie chciała wywołać niepotrzebnej czynności funkcjonariuszy Policji oraz nie doszło do wprowadzenia w błąd organu ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, będącego wynikiem fałszywej informacji. Przebieg interwencji oraz umiejscowienie kartki z imieniem i nazwiskiem obwinionej ma w tej sprawie drugorzędne znaczenie. Zachowanie obwinionej w ocenie Sądu nie wypełnia znamion wykroczenia z art. 66 § 1 kw. Przypisanie obwinionej wspomnianego wykroczenia miałyby miejsce, gdyby ustalono winę umyślną, a więc działanie jej powinno być ukierunkowane na zamiar wywołania niepotrzebnej czynności. W niniejszej sprawie, to znamie czynu nie zostało wypełnione, gdyż obwiniona była przekonana o bezprawności działania administratora S. P. (1) i żądała, będąc w błędnym przekonaniu, iż sprawę dostępu do dokumentów Wspólnoty Mieszkaniowej może rozwiązać patrol Policji. Nie można również przyjąć, że obwiniona fałszywą informacją wprowadziła w błąd przedstawiciela powiadomionej jednostki Policji. Załoga policji wysłana na interwencję do obwinionej ok. godz. 18:45 w dniu 17 grudnia 2015 r. była trzecią z kolei załogą wysłaną tego dnia na skutek zgłoszenia obwinionej. SSK KSP (Stołeczne Stanowisko Kierowania) posiadało, więc już informację o tym, iż obwiniona dzwoniła w tej samej sprawie już wcześniej, tj. około godziny 14:00 oraz 18:00. W związku z czym „ponowne wezwanie” obwinionej mogło zostać skutecznie zweryfikowane przez dyżurnego SSK KSP już na etapie przyjmowania zgłoszenia. W związku z tym poczynienie takich ustaleń w sprawie nie może skłaniać do twierdzenia, iż informacja pochodząca od obwinionej była „informacją fałszywą” wprowadzającą w błąd organ ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. Podsumowując, skoro SSK KSP W. wiedziało w jakiego rodzaju sprawie obwiniona ponownie zwraca się o pomoc do Policji, mogło w takim wypadku ponownie poinformować obwinioną, że Policja w jej sprawie nie może nic zrobić i pouczyć ją o innych sposobach rozwiązania zaistniałego problemu, a nie po raz kolejny, kierować na miejsce wezwanie patrol Policji. Obwiniona nie podawała fałszywej informacji, ponieważ za każdym razem wskazywała po co, z jakiego powodu żąda interwencji. Zdaniem Sądu były to powody, nieuzasadnione, bezzasadne, w tym znaczeniu, iż zgłaszanie tego rodzaju

problemów, nie powinno odbywać poprzez wezwanie służb porządkowych w trybie interwencyjnym. Natomiast nie były to powody ani fałszywe ani wprowadzające w błąd.

Jednocześnie Sąd ma świadomość, że Policja, w szczególności, (...), wielokrotnie uczestniczyła w różnego rodzaju „odsłonach” konfliktu obwinionej i świadka P., co do których obwiniona praktycznie zawsze zgłasza szereg zastrzeżeń. A zatem właściwy Komenda jest szczególnie uwrażliwiona na interwencje ze strony obwinionej.

Sąd dostrzega w niniejszej sprawie nadużycie ze strony obwinionej w kontekście wielokrotnego wzywania na interwencję Policji. Jak wskazał sam świadek M. B. (2) – funkcjonariusz Policji – interwencje, do których wysyłani są funkcjonariusze Policji związane są przede wszystkim z zagrożeniem życia, zdrowia, nagłych, nieoczekiwanych sytuacji, bądź pełnią asystę przy czynnościach innych organów (przykładowo przy komorniku w postępowaniu egzekucyjnym, czy przy egzekwowaniu kontaktów z dziećmi). Interwencja powinna mieć miejsce, gdy zaistnieje pilna potrzeba. W niniejszej sprawie, takiej sytuacji, w żadnej z 3 rozpatrywanych interwencjach, nie było. Obwiniona powinna była skorzystać z innych procedur, choćby złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia wykroczenia. Należy podkreślić, iż Policja nie ma podstawy prawnej do żądania dokumentów od administratora S. P. (1).

Z uwagi na powyższe Sąd ustalił, że obwiniona swoim zachowaniem nie zrealizowała znamion wykroczenia z art. 66 § 1 kw. Obwinioną należało zatem uniewinnić od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Sąd, na podstawie art. 118 § 2 kpw, w związku z wydaniem wyroku uniewinniającego, określił, że koszty postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.